

Toto rozhodnutí nabylo právní moci:

č. j. 27 Co 4/2019- 326

výrok ..... dne 24. 2. 2019

výrok ..... dne .....

a je vykonatelné dnem .....

V Kladně

dne 13. 12. 2018



ČESKÁ REPUBLIKA  
**ROZSUDEK**  
**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Romana Fremra a soudců Mgr. Jany Kajzrové a Mgr. Jana Podaného ve věci

žalobkyně:

M. s. r. o., IČO  
sídlem  
zastoupená advokátem JUDr. Petrem Maškem  
sídlem Boušova 792, 190 14 Praha 9 - Klánovice

proti

žalované:

S. s. r. o., IČO  
sídlem  
zastoupená advokátkou JUDr. Janou Burleovou  
sídlem Vepřkova 1100, 274 01 Slaný

**o určení neúčinnosti kupní smlouvy**, o odvolání žalobkyně proti rozsudku Okresního soudu v Kladně ze dne 16.8.2018, č.j. 21 C 75/2011-224,

**takto:**

- I. Rozsudek soudu prvního stupně se ve výroku I. mění tak, že se určuje, že smlouva kupní ze dne 19. 1. 2011 uzavřená mezi žalovanou jako kupující a BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r. o., IČO: 61676721, jako prodávající, na jejímž základě došlo k převodu práva vlastnického na žalovanou u nemovitostí:
- pozemku parc. č. , jehož součástí je budova č.p. ,
- pozemku parc. č. ,
- to vše v katastrálním území a obci Kladno, okres Kladno, zapsáno na LV č. v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, je vůči žalobkyni právně neúčinná.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem prvního stupně 21 570 Kč k rukám zástupce žalobkyně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení před soudem odvolacím 6 114 Kč k rukám zástupce žalobkyně, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

#### Odůvodnění:

1. Okresní soud v Kladně zamítl ve výroku I. rozsudku ze dne 16.8.2018, č.j. 21 C 75/2011-224 (dále též jen „rozsudek soudu prvního stupně“), žalobou uplatněný nárok na určení, že smlouva kupní ze dne 19.1.2011 uzavřená mezi žalovanou jako kupující a BOHEMIA PLAST Kladno, spol. s r. o., se sídlem Kladno, Železárenská 315, IČO: 61676721, jako prodávající, na jejímž základě došlo k převodu práva vlastnického na žalovanou u nemovitostí pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 238 m<sup>2</sup> – zastavěná plocha a nádvoří, v katastrálním území [REDAKCE] Kladno, obec Kladno, okres Kladno, zapsaného na LV [REDAKCE] v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, pozemku parc. č. [REDAKCE] o výměře 75 m<sup>2</sup> – zahrada, v katastrálním území [REDAKCE] Kladno, obec Kladno, okres Kladno, zapsaného na LV [REDAKCE] v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, budova čp. [REDAKCE] postavená na parcele st. [REDAKCE], v katastrálním území [REDAKCE] Kladno, obec Kladno, okres Kladno, zapsaného na LV [REDAKCE] v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno (dále též jen „předmětné nemovitosti“), je vůči žalobkyni právně neúčinná. Ve výroku II. rozsudku pak procesně úspěšně žalované přiznal proti žalobkyni plnou náhradu nákladů řízení ve výši 9 149,29 Kč, k rukám zástupkyně žalované do tří dnů od právní moci rozsudku.
2. Soud prvního stupně vyšel ze zjištění, že žalobkyně má vůči společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o., IČO 616 76 721, (a Romanovi V [REDAKCE] narozenému [REDAKCE]) vykonatelnou pohledávku ve výši 23 715 000 Kč, ohledně níž bylo zahájeno u Okresního soudu v Kladně pod sp.zn. 25 EXE 14/2011 proti uvedeným povinným exekuční řízení. Několik dní před splatností (31.1.2011) uvedené vymáhané pohledávky dlužník žalobkyně (společnost BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o.) prodal žalované kupní smlouvou ze dne 19.1.2011 předmětné nemovitosti za kupní cenu 2 800 000 Kč a žalovaná byla zapsána jako vlastníka těchto nemovitostí do katastru nemovitostí k 14.6.2011. Žaloba na určení neúčinnosti uvedeného právního úkonu byla podána 31.8.2011. Soud prvního stupně věc právně posoudil s ohledem na dobu uzavření dané kupní smlouvy za použití § 42a zákona č. 40/1964 Sb., občanského zákoníku, ve znění účinném do 31.12.2013 (dále jen „obč.zák.“) a dospěl k závěru, že žalobkyně neunesla břemeno tvrzení a břemeno důkazní o splnění podmínek odporovatelnosti daného právního úkonu – převodu předmětných nemovitostí kupní smlouvou z 19.1.2011, když nebyla uvedena dostatečná tvrzení a důkazy o tom, že daný úkon dlužník (BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o.) učinil v úmyslu zkrátit své věřitele a že tento úmysl musel být druhé straně (žalované) znám. Soud prvního stupně odmítl, že by žalovanou společnost a společnost BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o., které spolu danou kupní smlouvu uzavřely, bylo nutno nahlížet jako osoby blízké, jak tvrdila žalobkyně, která argumentovala tím, že jednateli (a současně společníky) obou společností, kteří za smluvní strany kupní smlouvu podepisovali, byly shodné osoby. Odkaz žalobkyně na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR ze dne 1.8.2002, sp.zn. 21 Cdo 2192/2001, považoval soud prvního stupně za nepřiléhavý. Žalobkyně se k jednání soudu prvního stupně nedostavila, a proto nemohla být soudem poučena dle § 118a odst. 1, 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o.s.ř.“). Soud prvního stupně současně považoval za nadbytečné provedení dalších důkazů navržených žalobkyní. O nákladech řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto dle zásady procesního úspěchu (§ 142 odst. 1 o.s.ř.) a procesně neúspěšné žalobkyni je soud uložil k úhradě ve prospěch žalované v plném rozsahu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Břejchová

3. Proti rozsudku soudu prvního stupně podala žalobkyně včasné odvolání. V něm předně namítala, že soud prvního stupně se dle jejího názoru nevypořádal dostatečně s tvrzením žalobkyně o tom, že v době převodu předmětných nemovitostí byli jednateli a společníky dlužníka žalobkyně, tj. společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o., a zároveň i žalované společnosti (u dlužníka žalobkyně pak vedle dalšího společníka Romana V[redacted]) Ing. Miroslav L[redacted] a Ing. Martin S[redacted], kteří podepsali předmětnou kupní smlouvu, jak za stranu prodávající, tak za stranu kupující. Žalobkyně s ohledem na toto personální propojení obou společností měla za to, že na obě společnosti je nutno nahlížet jako na osoby blízké, kdy judikaturou již bylo dovozeno, že osobou blízkou může být i právnická osoba ve vztahu k fyzické osobě, jež je jejím statutárním orgánem (odkazovala na rozhodnutí Vrchního soudu v Praze č.j. 3 VSPH 418/2011-B-54), a zprostředkovaně tak ve vztahu osob blízkých mohou být i právnické osoby navzájem. Za situace, kdy v souzené věci osobu žalované a osobu dlužníka při dotčeném právním jednání zastupovaly tytéž fyzické osoby, lze dovodit závěr, že tyto osoby byly v předmětný okamžik osobami blízkými, a skutečnost zkracování věřitele daným úkonem musela být oběma známa. Dle žalobkyně soud prvního stupně nepostupoval správně, ani pokud neprovedl důkazy jí navržené, tj. ustanovení znalce ke zjištění tržní ceny prodáváných nemovitostí a uložení povinnosti žalované prokázat zaplacení kupní ceny na účet dlužníka, které byly žalobkyní navrženy. Navrhovala změnu rozsudku soudu prvního stupně a vyhovění žalobě s přiznáním nákladů řízení žalobkyni.
4. Žalovaná se ve svém vyjádření k odvolání žalobkyně ztotožnila s rozhodnutím soudu prvního stupně. Ve vztahu k důkaznímu návrhu žalobkyně na provedení znaleckého posudku upozornila, že znalecký posudek na cenu nemovitostí byl v době jejich prodeje zpracován. Neúčasti u jednání se žalobkyně připravila o možnost být poučena dle § 118a odst. 1, 3 o.s.ř. soudem a uvedenou okolnost je nutno přičítat k tíži žalobkyni. Navrhovala potvrzení rozsudku soudu prvního stupně.
5. Krajský soud v Praze jako soud odvolací přezkoumal rozsudek soudu prvního stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo, podle § 212 a § 212a odst. 1, 5 o.s.ř. a po zopakování a doplnění dokazování dle § 213 odst. 2, 4 o.s.ř., a shledal odvolání žalobkyně důvodným.
6. Soud prvního stupně učinil správná skutková zjištění, na něž odvolací soud pro stručnost odkazuje, a správně věc v souladu s § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen „o.z.“), posuzoval i po stránce právní za použití právní úpravy platné a účinné do 31.12.2013, a to dle ustanovení § 42a obč. zák.
7. Podle § 42a obč. zák. věřitel se může domáhat, aby soud určil, že dlužníkovy právní úkony, pokud zkracují uspokojení jeho vymahatelné pohledávky, jsou vůči němu právně neúčinné. Toto právo má věřitel i tehdy, je-li nárok proti dlužníkovi z jeho odporovatelného úkonu již vymahatelný anebo byl-li již uspokojen (odst. 1). Odporovat je možné právním úkonům, které dlužník učinil v posledních třech letech v úmyslu zkrátit své věřitele, musel-li být tento úmysl druhé straně znám a právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými (§ 116, 117), nebo které dlužník učinil v uvedeném čase ve prospěch těchto osob, s výjimkou případu, když druhá strana tehdy dlužníkům úmysl zkrátit věřitele i při náležité pečlivosti nemohla poznat (odst. 2). Právo odporovat právním úkonům lze uplatnit vůči osobě, v jejíž prospěch byl právní úkon učiněn, nebo které vznikl z odporovatelného úkonu dlužníka prospěch (odst. 3). Právní úkon, kterému věřitel s úspěchem odporoval, je vůči němu neúčinný potud, že věřitel může požadovat uspokojení své pohledávky z toho, co odporovatelným právním úkonem ušlo z dlužníkovy majetku; není-li to dobře možné, má právo na náhradu vůči tomu, kdo měl z tohoto úkonu prospěch (odst. 4).
8. Soud prvního stupně rovněž správně procesně postupoval, pokud řízení přerušil nejprve do pravomocného rozhodnutí o návrhu povinné BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. na zastavení exekuce ve věci vedené Okresním soudem v Kladně pod sp.zn. 25 EXE 14/2011, v němž byla řešena otázka, zda oprávněná M[redacted], s.r.o. (zde žalobkyně) má či nikoli vůči

povinné společnosti na vymáhané plnění podle hmotného práva nárok, přičemž tato otázka je podstatnou i pro toto řízení. V uvedeném exekučním řízení byl návrh povinné na zastavení exekuce pravomocně zamítnut, a bylo uzavřeno, že oprávněná (zde žalobkyně) má na vymáhané plnění nárok podle hmotného práva, žádný důvod pro zastavení exekuce nebyl shledán.

9. Uvedené zjištění bylo významné z hlediska posouzení otázky, zda v souladu se shora citovaným § 42a odst. 1 obč. zák. má žalobkyně vůči žalované vymahatelnou pohledávku, či nikoli. Tento předpoklad odporovatelnosti dotčeného úkonu byl v daném případě splněn. Exekuční řízení, které žalobkyně zahájila vůči svému dlužníkovi, společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o., nebylo k návrhu povinné (uvedeného dlužníka) zastaveno a nárok žalobkyně (vyplývající ze tří smének datovaných 24.2.2010 na směnečnou sumu vždy po 7 905 000 Kč a indosovaných ve prospěch žalobkyně) byl v daném exekučním řízení, vedeném na základě exekučního titulu, jímž byl sepsaný exekutorský zápis ze dne 10.12.2010 se svolením k vykonatelnosti, shledán v souladu s hmotným právem.
10. Odvolací soud se však již neztotožnil s hodnocením soudu prvního stupně ohledně vztahu osob jednajících při odporovaném právním úkonu, tj. při uzavření dané kupní smlouvy, kterýmžto úkonem měla být žalobkyně zkrácena v uspokojení své vymahatelné pohledávky. V souzeném případě, jak vyplynulo ze skutkových zjištění soudu prvního stupně, a jak se podává i ze zopakovaného dokazování, byla předmětná kupní smlouva dne 19.1.2011 uzavřena společností BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. na straně prodávající a společností žalovanou na straně kupující tak, že za obě strany danou smlouvu uzavíraly tytéž osoby, a to Ing. Miroslav L. a Ing. Martin S., oba v pozici jednatelů jednajících za obě společnosti. Na straně kupující (žalované) se jednalo o jediné jednatele a společníky, na straně prodávající (BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o.) pak vedle těchto jednatelů a společníků byl dalším společníkem a jednatelem také pan Roman V., nar. . Vzhledem k tomuto personálnímu propojení obou společností, kdy vlastníky i jednatele obou společností jsou zčásti totožné osoby, přičemž právě tyto totožné osoby uzavřely za dané společnosti předmětnou kupní smlouvu, je dle názoru odvolacího soudu nutno nahlížet obě právnické osoby jako osoby navzájem si blízké, když zájmy obou, právě v souvislosti se shodným personálním obsazením, budou v obou případech nutně ovlivňovány touto shodou vlastníků a jednajících osob.
11. Podle § 116 obč. zák. osobou blízkou je příbuzný v řadě přímé, sourozenec a manžel, partner(a); jiné osoby v poměru rodinném nebo obdobném se pokládají za osoby sobě navzájem blízké, jestliže by újmu, kterou utrpěla jedna z nich, druhá důvodně pociťovala jako újmu vlastní.
12. Odvolací soud neshledal v daném případě žalobkyni připomínaný rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 1.8.2002, sp. zn. 21 Cdo 2192/2001, nepřiléhavým, jak uváděno soudem prvního stupně. Podle zmíněného rozhodnutí: *právnická osoba se ve smyslu ustanovení § 42a odst. 2 obč. zák. považuje za osobu blízkou dlužníku, který je fyzickou osobou, je-li dlužník jejím statutárním orgánem (členem statutárního orgánu), jakož i tehdy, jeli dlužník společníkem, členem nebo zaměstnancem této právnické osoby (popřípadě má-li k ní jiný obdobný vztah) a současně, kdyby důvodně pociťoval újmu, kterou utrpěla právnická osoba, jako újmu vlastní.* Jakkoli v uvedené judikatuře byl předmětem posouzení vztah právnické osoby na straně jedné a fyzické osoby na straně druhé, kdy vzájemná blízkost těchto osob byla odvozována od specifického postavení fyzické osoby ve vztahu k dané právnické osobě, kdežto v souzené věci byl předmětem zkoumání vztah dvou právnických osob, je odvolací soud toho názoru, že východiska jsou v obou případech podobná a i v tomto případě nelze vyloučit vztah vzájemné blízkosti dotčených (právnických) osob. Ten může být dán, jako v tomto případě, jejich osobní provázaností, kdy (většinovým) vlastníkem jedné i druhé společnosti jsou totožné osoby, a ztráta (újma), kterou by utrpěla jedna z nich, by vzhledem ke shodnému vlastnickému substrátu v obou společnostech byla pociťována jako újma vlastní i u druhé společnosti. Blízkost daných právnických osob je pak v případě totožnosti i (fyzických) osob, jež jsou v pozici statutárních orgánů obou společností, dána též shodným vědomím o podnikaných krocích a činnosti obou

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

společností, které (při předpokladu řádného výkonu funkcí statutárních orgánů s péčí řádného hospodáře v obou společnostech) by měly sledovat prospěch obou společností.

13. Odvolací soud tak na rozdíl od soudu prvního stupně hodnotil smluvní strany odporované kupní smlouvy jako osoby blízké, a má za to, že jsou splněny podmínky odporovatelnosti právnímu úkonu dle shora citovaného ust. § 42 a odst. 2 obč.zák., podle něhož lze odporovat právním úkonům, kterými byli věřitelé dlužníka zkráceni a k nimž došlo v posledních třech letech mezi dlužníkem a osobami jemu blízkými.
14. V těchto případech občanský zákoník s ohledem na to, že jde o právní úkon mezi dlužníkem a osobou mu blízkou, úmysl dlužníka zkrátit věřitele i vědomost blízké osoby o existenci tohoto úmyslu dlužníka předpokládá (prezumuje). Výjimka, kdy se osoba dlužníkovi blízká může v souladu s § 42a odst. 2 i.f. obč.zák. ubránit odporovatelnosti prokázáním tohoto, že tehdy dlužníkům úmysl zkrátit věřitele i při náležitě pečlivosti nemohla poznat, v daném případě s ohledem na shora popsanou totožnost subjektů jednajících za obě právnické osoby při napadeném převodu nemovitostí již z podstaty věci nemůže dopadat. V daném směru nebylo přitom významné ani to, že vymahatelnou pohledávku žalobkyně uznal a dal svolení k vykonatelnosti pohledávky v exekutorském zápise z 10.12.2010 za společnost BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. její třetí jednatel, Roman V., tedy jednatel, který se sám uzavření napadené kupní smlouvy neúčastnil. Dle zápisu v obchodním rejstříku za uvedenou společnost v době sepisu zmíněného exekutorského zápisu (i podpisu smének za společnost) jednali a podepisovali jednatele každý samostatně, teprve od 14.1.2011 pak za společnost jednali vždy dva jednatele společně. Z obsahu provedených listin, konkrétně usnesení Policie ČR, Krajského ředitelství policie středočeského kraje ze dne 28.12.2011, č.j. KRPS-41982-2/TČ-2011-010381 (viz čl. 63 spisu), zejména pak části popisující vyjádření Ing. Miroslava L., jednatele BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o., se podává, že zbývající jednatele, tj. jak Ing. Miroslav L., tak Ing. Martin S., byli třetím jednatelem Romanem V. informováni o tom, že vystavil směnky a zastavil svůj obchodní podíl ve společnosti, poněvadž se však toto mělo týkat jiného projektu, dále se o věc nezajímali. Pokud se však dva ze tří samostatně jednajících jednatelů nezajímali o to, jakým způsobem postupuje třetí jednatel, byť z jeho strany byli informováni o podpisu smének, na základě nichž vznikl závazek vymáhaný později žalobkyní, nejednali s náležitou pečlivostí, a i proto není použít výjimky z odporovatelnosti úkonu učiněného mezi osobami blízkými na místě.
15. V souzené věci byla splněna i podmínka, že předmětným úkonem dochází ke zkrácení věřitele v možnostech uspokojení jeho pohledávky, když v důsledku odporované převodu nemovitostí ušel z dlužnickových aktiv majetek, jenž mohl být použit v exekutivním řízení ke zpeněžení, zároveň se však do majetku dlužníka nedostalo takového protiplnění, jehož by rovněž mohlo být použito k uspokojení věřitele. V daném směru doplnil odvolací soud dokazování po výzvě žalované k doplnění tvrzení a označení důkazů o tom, že příslušné finanční prostředky (odpovídající sjednané ceně) za prodej dotčených nemovitostí byly skutečně uhrazeny. Žalovaná ohledně této úhrady doplnila, že strany kupní smlouvy se dohodly, že cena bude uhrazena tak, že jednak si navzájem započtou pohledávku žalované na vrácení půjčky od prodávající společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. ve výši 200 000 Kč, a jednak bude uhrazena tím, že kupující (žalovaná) uhradí za společnost BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. její závazek z úvěru u Komerční banky a.s. Takto doplněná tvrzení žalovaná doložila (a prokázala) listinami čtenými k důkazu, a to dohodou o způsobu úhrady kupní ceny a započtení z 4.2.2011 (mezi smluvními stranami jako u předmětné kupní smlouvy), dohodou o přistoupení k závazku a převzetí dluhu, uzavřenou žalovanou s Komerční bankou a.s. dne 4.2.2011, dodatkem ke smlouvě o úvěru, uzavřeným mezi Komerční bankou a.s., žalovanou a společností BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. z 9.3.2011 a výpisy z účtu žalované (viz uvedené listiny na čl. 250-307 a dále 319-321 spisu). Předloženým znaleckým posudkem bylo taktéž prokázáno, že sjednaná kupní cena odpovídala ceně určené znaleckým posudkem (viz znalecký posudek na čl. 308 spisu).

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

Uvedený způsob zaplacení je sice právně možný a přípustný, současně však znamená, že jiní věřitelé prodávající společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. byli ve svých možnostech uspokojení tímto zkrácení, když žádného postižitelného majetku se prodávajícímu jako protiplnění z daného prodeje nedostalo, a na místo zaplacení ceny ve finančních prostředcích (či jiných postižitelných hodnotách) bylo dohodnuto (pouze) ponížení pasiv (závazků) prodávající společnosti jednak formou zápočtu se žalovanou a jednak úhradou dluhu dlužníka třetímu věřiteli (Komerční bance a.s.) ze strany kupující, tj. žalované, která k danému dluhu vedle dlužníka BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. přistoupila.

16. Pokud se pak žalovaná dovolávala toho, že měla dostatečný (jiný) majetek, a v tomto směru odkazovala na svá tvrzení o projektu fúze s dalšími společnostmi a ohodnocení majetku společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. v souvislosti s touto plánovanou fúzí, odvolací soud zčásti neshledal tuto argumentaci opodstatněnou a zčásti ji považoval za vyvrácenou. Žalovanou dokládaný záměr fúze dle předložených listin (viz listiny na č.l. 185-208 spisu) spadl do období okolo roku 2006, avšak k žádné fúzi do doby uzavření předmětné kupní smlouvy, tj. k 19.1.2011 (a ani poté) nedošlo. Pokud byly předloženy dvě listiny (každá o jedné stránce – viz č.l. 210-211) zpracované samotnou společností BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o., a to jednak o jejích obratech v letech 2007 až 2010 (do 3/2010) a jednak o vlastním odhadu tržní hodnoty společnosti k jednání (bez datace i konkrétních údajů, z nichž bylo při tom vycházeno), nelze z těchto dvou listin uzavřít, že by BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. disponovala v době předmětného převodu natolik dostatečným majetkem, aby v důsledku daného úkonu nedošlo ke zkrácení věřitele v jeho uspokojení. O tom, že naopak dlužník nedisponoval dostatečným majetkem, svědčí již jednak to, že svůj závazek vůči žalobkyni v době splatnosti nezaplatil, a zejména pak to, že v krátké časové návaznosti na uzavření kupní smlouvy (a splatnosti vymáhaného závazku žalobkyně dne 31.1.2011) bylo poté dne 3.5.2011 žalobkyní zahájené exekuční řízení proti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. neúspěšné, dostatečný majetek k uspokojení pohledávky žalobkyně nebyl zjištěn a daná pohledávka v této exekuci uspokojena nebyla, a to ani až do zahájení insolvenčního řízení s dlužníkem BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. dne 14.5.2014, ani v průběhu tohoto insolvenčního řízení v probíhajícím konkurzu (kdy byla uspokojena jen nepatrná část přihlášené pohledávky žalobkyně), přičemž po skončení konkurzu (jeho zrušením dne 13.10.2017 po splnění rozvrhového usnesení) byla uvedená společnost dne 2.3.2019 vymazána z obchodního rejstříku (viz konečná zpráva insolvenčního správce na č.l. 131, usnesení Krajského soudu v Praze o schválení konečné zprávy na č.l. 143, usnesení Krajského soudu v Praze o zrušení konkurzu po splnění rozvrhového usnesení na č.l. 152 a výpis z obchodního rejstříku BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. na č.l. 155).
17. Odvolací soud uzavírá, že žalobkyně měla vůči dlužníkovi společnosti BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. vymahatelnou pohledávku ze tří smének, uznanou v exekutorském zápise ze dne 10.12.2010, v němž dlužník svolil s vykonatelností daného zápisu. Dne 19.1.2011 pak uvedený dlužník na straně prodávajícího uzavřel s žalovanou společností, kterou s ohledem na shodné osoby společníků a jednatelů je na místě považovat za osobu dlužníkovi blízkou, na straně kupující předmětnou kupní smlouvu, jíž převedl vlastnické právo k nemovitostem za kupní cenu 2 800 000 Kč odpovídající hodnotě daných nemovitostí dle znaleckého posudku, nicméně kupní cena nebyla zaplacená poskytnutím finančních prostředků, ale zčásti započtením na vzájemnou pohledávku žalované a zčásti úhradou dluhu dlužníka vůči třetí osobě, Komerční bance a.s., ke kterémužto dluhu žalovaná dle dohody všech tří zúčastněných stran (tj. dlužníka, žalované a Komerční banky a.s.) přistoupila. Uvedeným úkonem tak byla žalobkyně jakožto věřitel dlužníka BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r.o. zkrácena v uspokojení své vymahatelné pohledávky, když žádného protiplnění, z něhož by mohla být žalobkyně uspokojena, se dlužníkovi z tohoto právního úkonu nedostalo. Majetek dlužníka se posléze ukázal pro uspokojení pohledávky žalobkyně jako nedostatečný i v krátce nato zahájeném exekučním řízení

a posléze i insolvenčním řízení, v rámci něhož byl prohlášen na majetek dlužníka konkurs, v němž byla pohledávka žalobkyně uspokojena jen v nepatrné části.

18. V souzené věci tak byly splněny podmínky odporovatelnosti právního úkonu ve smyslu shora citovaného § 42a obč. zák. Odvolací soud proto podle § 220 odst. 1 písm. b) o.s.ř. změnil rozsudek soudu prvního stupně a určil, že předmětný právní úkon, smlouva kupní ze dne 19. 1. 2011, uzavřená mezi žalovanou jako kupující a BOHEMIA PLAST Kladno spol. s r. o., IČO: ■■■■■, jako prodávající, na jejímž základě došlo k převodu práva vlastnického na žalovanou u nemovitostí: pozemku parc. č. ■■■■, jehož součástí je budova č.p. ■■■■, pozemku parc. č. ■■■■, to vše v katastrálním území a obci Kladno, okres Kladno, zapsáno na LV č. ■■■■ v katastru nemovitostí u Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrální pracoviště Kladno, je vůči žalobkyni právně neúčinná.
19. Podle § 224 odst. 2 o.s.ř. bylo odvolacím soudem ve výroku II. tohoto rozsudku rozhodnuto o nákladech řízení před soudem prvního stupně, a to za použití § 142 odst. 1 a § 151 odst. 1 o.s.ř., kdy procesně úspěšné žalobkyni byla přiznána plná náhrada nákladů řízení ve výši 21 570 Kč. Uvedená částka sestává ze soudního poplatku 1 000 Kč, z 5 odměn po 3 100 Kč za 5 úkonů právní služby (převzetí věci, sepsání žaloby, stanovisko k vyjádření žalované, písemné podání žalobkyně na čl. 99 a písemné podání žalobkyně na čl. 215), dále 5 x náhrady hotových výdajů po 300 Kč a k tomu příslušná daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z přiznaných odměn a náhrad, tj. 3 570 Kč, to vše dle § 7, § 9 odst. 4 písm. b), § 11 odst. 1 písm. a), d), § 13 odst. 1, 3 vyhlášky č. 177/1994 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů.
20. Ve výroku III. pak bylo rozhodnuto o nákladech odvolacího řízení, v němž byla rovněž úspěšná žalobkyně, již zde bylo dle § 224 odst. 1 o.s.ř. a § 142 odst. 1 o.s.ř. přiznáno právo na jejich náhradu ve výši 6 114 Kč, sestávajících ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, odměny za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč za podané odvolání, k tomu náhrada hotových výdajů 300 Kč a příslušné DPH ve výši 714 Kč, to vše dle § 7, § 9 odst. 4 písm. b) advokátního tarifu, § 11 odst. 1 písm. k), § 13 odst. 1, 3 advokátního tarifu.
21. O lhůtě splatnosti náhrady nákladů řízení a místě plnění k rukám advokáta úspěšného účastníka odvolací soud rozhodl podle § 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o.s.ř. Nebyly tvrzeny ani zjištěny důvody hodné zvláštního zřetele pro nepřiznání náhrady nákladů řízení úspěšnému účastníkovi (§ 150 o.s.ř.).

#### Poučení:

Proti tomuto rozsudku je dovolání přípustné, jestliže závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Dovolání je možno podat ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení tohoto rozsudku k Nejvyššímu soudu České republiky, prostřednictvím Okresního soudu v Kladně.

Praha 31. května 2019

**Mgr. Roman Fremt v. r.**  
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Lucie Brejchová

